

ἐξ' τ' Γένν' τσ' τοῦ Χρ' στοῦ Μακεδ. (Γαλατ.) Σὰ δ' γένν' σ' τ' Μαρίας μ' οὔδι κι ἀλλ' τόθου δύσκουλ' Εὔβ. (Λιχάς). Φρ. Τὸ 'χει ἡ ἐννησί του καὶ εἶναι καλός-κακός (ἔχει τὰς διότητας αὐτὰς ἐκ γεννήσεως) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τοῦ διόλ' ἡ γένν' σ' (τοῦ διόλ' = τοῦ διαβόλου· ἐπὶ παιδὸς ἀτακτοῦντος) Εὔβ. (Στρόπ.) "Εναι ξέν' γένν' σ' (ἐπὶ γαμβροῦ νύμφης ἀποτελούντων μέλος τῆς οἰκογενείας εἰς ἣν εἰσέλθον, ἀλλὰ πάντοτε διακρινομένων ἐκ τῶν ἄλλων μελῶν αὐτῆς διὰ τὸ ξένον τῆς καταγωγῆς των) Θράκ. (Σαρεκκλ.) "Εναι ἀπὸ γεννήσεως στραβός - κουφός - μουγός - κουκίος (κουκίος = κουτσός, χωλός) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) "Εν' πού γεννήσιως του στραβός (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κύπρ. "Η φρ. ἀπὸ γεννήσεως καὶ παρὰ Μαχαιρ. (ἔκδ. R. Dawkins 1, 212) «ἐπρεπε νὰ πολομῆς ὡς γοιὸν πολομῶν οἱ ἀφέντες οἱ ρηγᾶδες, ὅπου ἔχουν τὴν ἀφεντίαν ἀπὸ γεννήσεως». Συνών. φρ. ἀπὸ γεννησιμῖο, ἀπὸ γεννήσιου, ἀπὸ γεννητά του, ἀπὸ γεννητάτα, ἀπὸ γεννικοῦ. || "Ασμ.

"Ας μὲν μᾶς καταχνών-νουςιν γιὰ τοῦτα πού λαλοῦμεν, γιὰτ' ἐν' πού γεννήσιως μας τῶαι φυσικὸν τὸ πρᾶμαν Δ.Λιπέρτ., Τζωπρ. Τραούδ. 2, 20. Συνών. ἐν λ. γέννα 1. 2) "Η ἡμέρα καθ' ἣν γενᾶται τις, κυρίως ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ πολλαχ.: "Σ τσί εἰκοσιπέδε τοῦ Δεκέβρ' ἐναι ἡ ἐννηση δοῦ Χριστοῦ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) || Γνωμ.

Τῇ Γέννηση τὴν ἄβροχη, τὰ Φῶτα χιονισμένα, καὶ τῇ Λαμπρῇ βρεχούμενη, τὰ πάντα φτυχισμένα (ἐκ τῶν ἐπικρατουσῶν καιρικῶν συνθηκῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐορτὰς ἐξατᾶται ἡ εὐφορία τῶν καρπῶν τῆς γῆς) Πελοπν. (Ἀρκαδ.). Τὸ γνωμ. ἐν παραλλαγαῖς καὶ ἀλλαχ. "Η λ. καὶ ὡς τοπων. Νάξ. (Σαγκρ.) καὶ ὑπὸ τὸν τύπ. Παναγία ἡ Γέννηση Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

γεννησιὰ ἡ, Κέρκ. (Αὐχίον. Καρουσ. Περούλ. Ρόδ.) — Λεξ. Δημητρ. γεννησιὰ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γινῆσ'ιὰ Στερελλ. (Αἰτωλ.) γεννησὰ Πελοπν. (Λάλ.) — Λεξ. Δημητρ. "Εκ τοῦ οὗς. γέννηση καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιὰ. "Ο τοκετός, ἡ γέννησις ἐνθ' ἀν.: Νὰ κἀνῃ ἡ γυναῖκα σου παιδί γερό 'ς τὴ γεννησιὰ της Αὐχίον. Καρουσ. Περούλ. Κἀθ' σ'ι 'ς τὴ γινῆσ'ιὰ τ'ς νύφ'ς τ' Αἰτωλ. "Η κατσούλα μας μία γεννησιὰ ἔκαμε τρία κατσούλια (ἡ κατσούλα = ἡ γάττα) Κίτ. Μάν. Πρωτόγεννη εἶν' ἡ γίδα, ὅταν ἀρχίσῃ τὴν πρώτη γεννησὰ Λάλ. "Η κουνέλα μας κάθε μῆνα ἔχει καὶ γεννησιὰ Λεξ. Δημητρ. Συνών. ἐν λ. γέννα 1.

γεννησιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. γεννησιάρικο Πελοπν. (Ἀνδρούς. Γορτυν. Μεσσ. Ξηροκ. Οἶν.) — Ἀδάμ, "Απὸ τὸ χωρ., 17 γεννησάρικο Πελοπν. (Καλάβρυτ.) γινῆσ'άρ'κου "Ηπ. (Δωδών. Ζαγόρ.) Θεσσ. (Πήλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) γεννησιάρικο Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γεννησάρικο "Αθῆν. 'εννησάρικο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

"Εκ τοῦ οὗς. γέννηση καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιάρης. "Ο ἀρτιγέννητος, ἐνθ' ἀν.: "Αλογο γεννησιάρικο Μεσσ. Εἶναι μικρὸ γαττάκι, γεννησιάρικο, κἀποια γάττα θὰ γέννησε ἐδῶ κοντὰ "Αδάμ, ἐνθ' ἀν. Παιδί-ἀρνάκι γεννησάρικο "Αθῆν. Τὸ 'εννησάρικο τὸ λένε καὶ 'ιὰ τὰ παιδιὰ καὶ 'ιὰ τὰ ζωδόβολα "Απύρανθ. Παραμικροκαμωμένα 'ναι τὰ ριφάκια σας, 'εννησάρικα 'ναι δυό-τριῶ μερῶ αὐτόθ. Πέθαν' ἡ μάννα του καὶ 'τ' ἄφηκε γεννησάρικο Καλάβρυτ. Κάνεις σὰ γεννησιάρικο παιδί Κίτ. Μάν. Τὰ κατσίκια εἶναι γεννησιάρικα αὐτόθ. "Σ τὸν πόλιμου ἤσουνα γινῆσ'άρικου Ζαγόρ. "Σ τοῦ δρόμου πού παίρι ἤρεε δυὸ κ'ταβάκια γινῆσ'άρ'κα Αἰτωλ.

γεννησιαρούδι τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Γορτυν.) γεννησarroύδι Πελοπν. (Βερεστ. Πυλ.) γεννησarroύδι τό, Κεφαλλ. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Ἀχαῖα Γαργαλ. "Ηλ. Καλάβρυτ. Κεφαλλ. Κλειτορ. Κοπανάκ. Μανιάκ. Σουδεν. Φιγαλ.) γινῆσ'arroύδ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) γεννησarroύδι Κεφαλλ. "Εκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. γεννησιάρης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.

1) Τὸ ἀρτιγέννητον ἐνθ' ἀν.: Τὸ χρυσὸ τό 'δωκε 'ς ἓνα τεχνίτη καὶ τό 'φκειασε γεννησιαρούδι σερικὸ παιδί (ἐκ παραμυθ.) Γορτυν. "Επιασε καὶ φασκιδέσε κοτζιάμιον παιδί, σὰ γεννησarroύδι Βερεστ. Τί νὰ σφάξω ἀπὸ δαῦτο; Κατσίκι ἐναι φτοῦνο τὸ γεννησarroύδι; Πυλ. Τὸ μωρὸ δὲ φαίνεται ἂν ἐναι ὁμορφο ἢ ἄσκημο, ἐναι, γλέπεις, γεννησarroύδι καὶ ἀλλάζει μέρα μὲ τὴν ἡμέρα Γαργαλ. "Επιασα 'ς τὸ λόγγο δυὸ λαγὸπ'λα μικρά, γεννησarroύδια αὐτόθ. Τὸ γεννησarroύδι, κι ὅσο νὰ τὸ βαφτίσουμε, τὸ λέμε δράκο Μανιάκ. Τοῦ γενῆσarroύδ' τις πρῶτις μέρις τοῦ πιρ'ποιεῖτι ἡ μαμμη Αἰτωλ. "Ησαντε οἱ Μοῖρες πού ἤρθανε νὰ μοιρώσουνε τὸ γεννησarroύδι "Ανδρίτσ. "Η γάττα ἔχει γεννησarroύδια καὶ γι' αὐτὸ χάθηκε Κεφαλλ. "Ο ἀετὸς ἀρπάζει καὶ τρώει κατσίκια γεννησarroύδια Κλειτορ. Συνών. βυζαλιχτέριν, βυζαστάρι 1, βυζασταρούδι, γεννησarroύδικο, γεννησιίδι, γεννησarroύδι, γεννηταρούδι, γεννητούδι. 2) "Ο νεοσσὸς Πελοπν. (Ἀχαῖα "Ηλ.)

γεννησιαρούδικο τό, ἀμάρτ. γεννησarroύδικο Πελοπν. (Πυλ.) γεννησarroύδικο Πελοπν. (Γαργαλ.)

"Εκ τοῦ οὗς. γεννησιαρούδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικο.

Τὸ ἀρτιγέννητον ἐνθ' ἀν.: "Εναι τ' ἀρνὶ γεννησarroύδικο. Ψὲς τὸ γέννησ' ἡ προβάτα μας Πυλ. Τὰ κατσικάκια τῆς Κανέλλας ἐναι μικρά, τριῶ μερῶνε, γεννησarroύδικα Γαργαλ.

γεννησιάτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. γινῆσ'ιάτικου "Ηπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ.)

"Εκ τοῦ οὗς. γέννηση καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άτικο.

1) Γεννησιάρης, δ ἰδ., "Ηπ. (Τσαμαντ.) 2) Τὸ οὐδ. κατὰ πληθ. τὰ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου χαριζόμενα ἐνδύματα εἰς τὸ βαπτιζόμενον παιδίον "Ηπ. (Ζαγόρ.): Τὰ γινῆσ'ιάτικα σ'κ'τιά. "Ακόμα δὲν τὰ 'δουκα τὰ γινῆσ'ιάτ'κα 'ς τὴν κουνπέλα. Συνών. ἀναδόσσα (δὲ δ ἰδ. ἀναδόχι 1β), βαπτιστηριάτικα, βαπτιστικά (δὲ δ ἰδ. βαπτιστικός 2α), βαπτιστίκι.

γεννησιίδι τό, ἀμάρτ. γινῆσ'σίδ' Θράκ.

"Εκ τοῦ οὗς. γέννηση καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίδι.

Γεννησιαρούδι, δ ἰδ., ἐνθα καὶ συνών.: Μέσα 'ς τὴν καλάθα βρίσκ' τ'ς πανούκλας τὰ γινῆσ'σίδια (ἐκ παραμυθ.)

γεννησίμι τό, Εὔβ. (Βρύς.)

"Εκ τοῦ ἐπιθ. γεννησιμῖος.

Τὸ ἐκ γεννήσεως ὑπάρχον: Δὲν εἶναι γεννησίμι, τό 'παθε ἀπὸ ἀρρώστια.

γεννησιμῖος ἐπίθ. Λεξ. Πρω. γεν-νησιμῖος Μεγίστ. Θηλ. γεννησιμῖα Ι.Δραγούμ., Σταμάτ., 117. Οὐδ. γεννησιμῖον Λεξ. Περίδ. Βυζ. Λεγρ. Μπριγκ. γεν-νησιμῖον Μεγίστ. Χίος (Πυργ.) γεν-νησιμῖον Λυκ. (Λιβύσσ.) γεννησιμνιὸ πολλαχ. γιννησ'μιὸ Στερελλ. (Περίστ.) γινῆσ'μιὸ Λέσβ. Λῆμν. γεν-νησιμνιὸ Κῶς 'εννησιμῖο Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γεννησίμι Εὔβ. (Αὐλωνάρ. Βρύς. Κάρυστ. "Ορ.) — Λεξ. Βάινγ. Μ. Ἐγκυκλ. γεννήσιμιο Δαρδαν.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γέννηση* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιμιός (-ιμιός), δι' ἣν ἰδ. Γ.Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 240 κ.έξ. Ὁ τύπ. *γεννήσιμιον* παρὰ Σομ.

1) Ὁ ἐκ γεννήσεως προερχόμενος ἢ ὑπάρχων πᾶσι. Ἦρτεν ἕνας γιαιτρός νέος ὅπου εἶναι ἄξιός νὰ γιαιτρέψῃ βωβόγ-γεν-νησιμιόν Μεγίστ. Τὸ κουσούρι εὐτό εἶναι γ-γεν-νησιμιόν ν-δου Κῶς. Ἐννησιμιό τζ' εἶναι ἔφτο δὲ κουσούρι τσῆ ψευτιᾶς καὶ τ' ἀνεκατωμάτου Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ὁ, τι καλὸ κι ὅ, τι κακὸ φυσικὸ ἔχει κἀνεὶς λένε πὼς εἶναι ἔννησιμιό, δὲ βορεῖ νὰ ἰσάσῃ αὐτόθ. Σὰ νὰ ἴτανε ἔννησιμιό τζῆ παιδί τ' ἀγαπᾷ αὐτόθ. Δὲν εἶναι γεννησίμιο, τό ἴπαθε ἔπο ἀρρώστια Εὐβ. (Βρύς.) Μάθε λοιπὸν πὼς δὲν εἶμαι μουλάρι γεννησιμιό καὶ πὼς εἶμαι ἄνθρωπος καὶ κολάζομαι Χίος (Καρδάμ.) Κάποια ὑπερβολικὰ λεπτὴ γεννησιμιὰ τῆς διακριτικότητος καὶ ἢ ὅχι διαχυτικὴ διάθεσις τοῦ Δημήτρη τῇ συγκράτησιν πάντα ἀπὸ τὸ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῇ Ἰ.Δραγούμ., ἐνθ' ἄν. Τοῦτο τὸ ψάρι δὲν εἶναι ἔτσι ἀπὸ γεννησιμιοῦ τοῦ Κ.Μπαστ., Ἀλιευτ., 55. Ἦτανε πολὺ ντροπαλὴ ἀπὸ γεννησιμιό τῆς Γ.Ψυχάρ., Τὰ δυὸ ἀδέρφ., 146. Αὐτὸ τὸ παιδί εἶναι γεννησιμιό του (γνήσιον τέκνον) Λεξ. Πρω. || Φρ. Ἀπὸ γεννησιμιό (ἐκ γεννήσεως) Βιθυν. (Κίος) Σέριφ. Ἀπὸ γινῖν' σ' μιό Λῆμν. Εἶναι γεννησιμιόν του Μεγίστ. Τό ἔχει γεννησίμιο Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἀπὸ γεννησίμιο Εὐβ. (Αὐλῶν.) Ἀπὸ γεννησιμιοῦ (ἐνν. ἄρρωστος - κουτσός - στραβός) Πελοπ. (Βρέσθ. Κορών. Οἶν.) Σῦρ. Κ.Παρορ., Κόκκιν. τράγ., 158 — Λεξ. Βυζ. Λεγρ. Πρω. Δημητρ. Συνών. φρ.: Ἀπὸ γεννῶντα. || Ποίημ.

Μ' αὐτὴ λέγει πὼς ἀπὸ γεννησιμιοῦ

μέσ' ἔς τὸν ὕπνο τῆς γυρίζει κι ἄθελά τῆς περπατεῖ

Π.Βλαστ., Ἀργώ, 320. Συνών. *γεννητάτος* 2. Συνών. φρ. ἐν λ. *γέννηση* 1. 2) Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὗς, τὸ ἐκ γενετῆς ὑπάρχον ἐλάττωμα Δαρδαν. Εὐβ. (Ὁρ.) Θράκ. (Ἐπιβάτ.) Κωνσπ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Χίος. Εἶχε ἕνα γεννησιμιό του (εἶχε ἐν πάθος, ἐλάττωμα ἐκ γεννήσεως) Κωνσπ.

γεννήσιο τό, Θράκ. (Σαρεκκλ.) γεν-νήσισι Κῶς γεννήσιον Κῶς (Πυλ.) *γεννησιό* Πελοπ. (Μάν.) — Γ.Βλαχογιάνν., Μεγάλ. χρόν., 14 Λόγ. κι ἀντίλ. 33 Νομᾶς 379, 9 *γεννησὸ* Πελοπ. (Καρδάμ.) *γεννησὸ* Πελοπ. (Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γεννῶ*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν τοιούτων εἰς -ιο ὄν. ἐκ ρ. ἰδ. Γ.Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 66.

Γέννηση 1 ἐνθ' ἄν.: Ἀπὸ γεννήσιου τοῦ τό ἔχ' αὐτὸ τὸ κουσούρι. Εἶναιμ' ἔπο γεν-νήσιον-δου στραβός Κῶς Καπάτσης ἀπὸ γεννησιοῦ τοῦ Μάν. Ἦτον φαγᾶς καὶ φοβιτσιάρης ἀπὸ γεννησιοῦ τοῦ αὐτόθ. Εἶμαι ἀπὸ γεννησοῦ μου κουτσός Καρδάμ. Καὶ τὴν ἀγάπῃ τους αὐτὴ ποὺ δέσαν ἀπὸ γεννησιοῦ τους ὄρκο κἀνανε πὼς ἔς τὸν κόσμον κἀμμιὰ δύναμις δὲν θὰ τὴν καταλοῦσε Γ.Βλαχογιάνν., Λόγ. κι ἀντίλ., 33. Συνών. λ. *γέννα* 1.

γεννησοῦρια τά, Πελοπ. (Γαργαλ.) γινῖν' σοῦρια Ἦπ. (Πάπιγκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γέννηση*.

Ἡ γέννησις ἐνθ' ἄν.: Κάποια Βλάχα γέιν' σι κι πῆγαν νὰ φουνάξουν τ' παπᾶ νὰ τ' διαβάσ'. Πῆι νιὰ Βλάχα, στάθ' κι μακρὸνὰ κι φώναξι: Ὡ ρὲ παπᾶ! Πᾶρι κεὶὸ π' κρεμᾶς ἔς τοὺς λιμὸν κι κεὶὸ π' κ' νᾶς κι βρουμάει κ' ἔλα πάν' ἔχουμι γινῖν' σοῦρια Ἀκαρναν. Εἶχανε καὶ γεννησοῦρια. Γέννησ' ἢ νύφη τους διπλάρια Γαργαλ. || Φρ. Κι ἔς τὰ γινῖν' σοῦρια σ', γαμπρὸ (εὐχὴ εἰς τὸν γαμβρόν, ἵνα ἐορτάσῃ καὶ τὴν γέννησιν τέκνου) Πάπιγκ. Συνών. ἐν λ. *γέννα* 1.

γεννησοφάσκια τά, Νουμ. 161, 8.

Ἐκ τῶν οὗς. *γέννηση* καὶ *φασκιά*.

Τὰ πρῶτα σπάργανα καὶ κυρίως αἱ λωρίδες ὑφάσματος διὰ τῶν ὁποίων περιτυλίσσουν τὸ ἀρτιγέννητον, τὸ βρέφος: Ἀπὸ τὰ *γεννησοφάσκια* του ἦτανε θαλασσινός. Συνών. *γεννοφάσκια*.

γεννησταρούδι τό, Πελοπ. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ συμφυρμού τῶν οὗς. *γέννηση* καὶ *βυζασταρούδι*.

Γεννησιαρούδι, ὁ ἰδ., ἐνθα καὶ συνών.

γεννητάρης ἐπιθ. ἁμαρτ. Θηλ. *γεννηταρὰ* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γεννητός* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρης.

Ὁ γόνιμος, ὁ εὐφορος ἐπὶ τόπου: Ποίημ.

Ἐχει τὴν γῆν *γεννηταρὰ*, τὸ χῶμα τῆς καθάρειο

γεννητάρι τό, Ι.Ζερβός, Μετάφρ. Ἰλ. Β. 389 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γεννητός* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρι.

Τὸ νεογνὸν ζῶν ἢ ὁ νεοσσός τῶν πτηνῶν: Βγάλαμε σήμερα τὴν κατσάκα μὲ τὰ *γεννητάρια* Λεξ. Δημητρ. || Ποίημ.

Τοῦ σπουρηγιοῦ τὰ *γεννητάρια*

ἦσαν ἐκεῖ ἔς ἕνα ψηλότατο κλαδί κάτω ἀπ' τὰ φύλλα

Ι.Ζερβός, ἐνθ' ἄν. Συνών. ἐν λ. *γεννηταρούδι* 2.

γεννητάρικος ἐπιθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ ἁμαρτ. ἐπιθ. *γεννητάρης*.

1) Ἐπὶ ζῶν, τὸ πολύτοκον: *Γεννητάρικο* ὄζω. 2) Ἐπὶ ἀγροῦ, ὁ εὐφορος, ὁ γόνιμος: *Γεννητάρικος* τόπος.

γεννηταρούδι τό, Πελοπ. (Σπάρτ. Τρίπ.) — Γ.Βλαχογιάνν., Γῦρ. ἀνέμ. 71. Ν.Ἐστ. 27 (1940), 536. — Λεξ. Βλαστ. 393.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γεννητάρι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.

1) Τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος ἐνθ' ἄν.: Βλέπουν ἕνα μικρὸ παιδί, *γεννηταρούδι* Σπάρτ. Τρίπ. Αὐτὸ τὸ *γεννηταρούδι* θὰ πάρῃ γυναῖκα τῇ θυγατέρᾳ τοῦ αὐτοκράτορα Γ.Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν. Συνών. ἐν λ. *γεννησιαρούδι*. 2) Τὸ νεογνὸν τῶν ζῶν Ν.Ἐστ., ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Τόσο ἢ πεντάμορφη γιὰ τ' ἄπλερα καλὴ

τὰ δροσερὰ τῶν ἄγριων λιονταριῶν *γεννηταρούδια*

Συνών. *γεννητάρι*.

γεννηταρούδικος ἐπιθ. Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. ἐπιθ. *γεννηταρούδης*, ὁ ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γεννητάρης*, διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός.

Γεννητάρης: Τὸ χωράφι αὐτὸ εἶναι *γεννηταρούδικο*.

γεννητάτος ἐπιθ. Ζάκ. Ἦπ. (Βαβούρ. Πωγών.) Ἰθάκ. Κέρκ. Κεφαλλ. Μέγαρ. Πελοπ. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Κόκκιν. Κοπανάκ. Κορινθ. Λάστ. Παιδεμ. Παππούλ. Σιδηρόκ. Σουδεν. Τρίκκ.) — Γ.Ἀθάν., Ν.Ἐστ. 1 (1927), 1085 — Λεξ. Δημητρ. γινῖν' τᾶτους Ἦπ. (Κουκούλ. Μελιγγ. Ξηροβούν. Πάπιγκ.) Θεσσ. (Βαθύρρ. Γερακάρ. Σουκαμν.) Μακεδ. (Ζουπάν. Καστορ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ξηροβούν. Παρνασσ. Περίστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γεννητός* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άτος.

1) Ὁ γεννηθεὶς ἐν τινι τόπῳ, ὁ γηγενής Ἦπ. (Πάπιγκ.) Θεσσ. (Γερακάρ.) Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπ. (Ἀρκαδ. Κορινθ. Τρίκκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Παρνασσ. Περίστ.) — Λεξ. Δημητρ.: Εἶμι γινῖν' τᾶτους ἰδῶ Γερακάρ. Καστορ.

